

ศุภรณ์ ชาวลาณภูมิ 2553: บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการฝึกซ้อม ความวิตกกังวลกับความ
เหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย ปรินญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาชุมชน) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์วัลย์ สุรินยา, Ph.D. 198 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาบุคลิกภาพ แรงจูงใจในการฝึกซ้อม ความวิตกกังวลกับ
ความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย 2) ศึกษาเปรียบเทียบความเหนื่อยหน่ายใน
การฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของ
บุคลิกภาพ แรงจูงใจในการฝึกซ้อม ความวิตกกังวลกับความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬา
ทีมชาติไทย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักกีฬาทีมชาติไทย จำนวน 293 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการทดสอบคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม
สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ
ทดสอบ t-test การทดสอบ F-test การทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant
Difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาทีมชาติไทย 1) มีบุคลิกภาพประเภทแสดงออก - ห้วนไห้ว มีแรงจูงใจใน
การฝึกซ้อมอยู่ในระดับสูง ความวิตกกังวล และความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมอยู่ในระดับปานกลาง
2) นักกีฬาทีมชาติไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาในการ
ฝึกซ้อมต่างกัน มีความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมแตกต่างกัน และ 3) บุคลิกภาพประเภทแสดงออกมี
ความสัมพันธ์ทางลบกับความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย บุคลิกภาพประเภท
ห้วนไห้วไม่มีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย ส่วนแรงจูงใจ
ในการฝึกซ้อมและความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเหนื่อยหน่ายในการฝึกซ้อมของ
นักกีฬาทีมชาติไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก